

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

นักกีฬาจักรยานเพศชายภาค 5 จังหวัด จำนวน 7 คน อายุระหว่าง 17 ถึง 20 ปี ได้ทำการฝึกปั่นจักรยานแบบ Interval เป็นเวลา 6 สัปดาห์ จากการศึกษาพบว่า เวลาที่ปั่นบนลูกกลิ้งหลังการฝึกติดกว่าเวลาที่ได้ก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเวลาของการปั่นจักรยานในสนามแข่งขันจริงซึ่งมีระยะเวลา 5.8 กิโลเมตรหลังการฝึกลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นกัน

อภิปรายผล

จากการปั่นจักรยานบนลูกกลิ้ง โดยวิธีการ Sprint นักกีฬาที่เข้าทำการทดสอบมีค่าเฉลี่ยเวลาที่ดีขึ้นกว่าเดิมหลังจากการฝึก ซึ่งก็เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าหลังการฝึกระยะเวลาของการปั่นบนลูกกลิ้งจะเพิ่มขึ้น เนื่องจาก ทนต่อความเมื่อยล้าก็จะนานขึ้น เพราะในการทดสอบโดยใช้ลูกกลิ้งความเร็วจะเป็นการ Sprint ที่ใช้พลังงานแบบ แอนแอโรบิก ซึ่งอาศัยพลังงานที่สะสมอยู่ในกล้ามเนื้อและการสัมเคราะห์ขึ้นมาใหม่อย่างรวดเร็วในช่วงเวลาสั้นๆ พลังงานระบบนี้จะถูกนำมาใช้ในกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหว ด้วยความเร็วสูงเป็นการออกกำลังกายโดยไม่ใช้ออกซิเจนซึ่งสอดคล้องกับเอกสารอ้างอิงของเจริญ กระบวนการรัตน์นักกีฬาที่เข้ารับการทดสอบมีสมรรถภาพทางกายและความแข็งแรงที่ต่างกัน มีการพัฒนาระบบพลังงานที่แตกต่างกันเมื่อเทียบกับการฝึกในโปรแกรมเดียวกันเวลาที่ได้จึงต่างกันแต่หลังจากการฝึกความเร็วเฉลี่ยเพิ่มขึ้นการปั่นในสนามแข่งขันจริงใช้นักจักรยานกลุ่มเดิมที่ทดสอบการปั่นจักรยานจากลูกกลิ้ง ผลปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของเวลาลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะการทดสอบในสนามแข่งขันจริงนักกีฬาต้อง แข่งกับเวลา เมื่อระยะทางในการทดสอบเท่าเดิม นักกีฬาต้องทำความเร็วคิดค่า เป็นเวลาให้ได้น้อยที่สุด เมื่อระยะทางเท่าเดิมเวลาต้องลดลงกว่าเดิมจึงจะสามารถเพิ่ม ความเร็วได้ ในสนามแข่งขันจริง จะมีปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้เวลาลดลงกว่าเดิมได้ คือ เส้นทางเป็นเส้นทางธรรมชาติที่มีทั้งเนินเขา เตี้ยๆ และทางลาดชันที่สามารถช่วยในการผ่อนแรง ร่างกายมีเวลาที่จะรับเอาอากาศอัตราการหายใจและทางเดินหายใจที่ดี รวมถึงการหายใจที่ลึกและช้า ช่วยในการรับออกซิเจนมาช่วยสร้างพลังงานในระบบแอโรบิก ได้และช่วยในการพัฒนาสภาพร่างกาย การเมื่อยล้า เพราะในการทดสอบในสนามจริงจะใช้เวลาตั้งแต่ 10 นาทีเป็นต้นไปทำให้นักกีฬาสามารถพั่น ตัวจากการเห็นด้หนึ่งนาทีได้ นอกจากนั้นในสนามจริงยังมีแรงลม ช่วยในการรับอากาศความร้อน มีแรงด้าน ด้านลม นอกจากนั้นในการปั่นบนเส้นทางธรรมชาติทำให้เกิดความเพลิดเพลิน มีความสนุก ใน

ทางจิตวิทยา การได้มาปั่นในสนามธรรมชาติ ทำให้นักกีฬาไม่เบื่อ เพราะเส้นทางไม่จำเจนักกีฬามิเกิดอาการเครียดทำให้เวลาในการทดสอบดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบผล ก่อนและหลัง การฝึกตามโปรแกรมกำหนดไว้ใน 6 สัปดาห์เท่านั้นไม่ได้นำผลของทั้ง 2 วิธีมา เปรียบเทียบกันและจากการ ฝึกตามโปรแกรมนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งเอาไว้เนื่องจากการฝึกแบบ Interval เป็นการฝึกแบบหนักสลับเบาเร็วสลับ ซ้ำฝึกเป็นช่วง ๆ ซึ่งเป็นการพัฒนาพลังงานทั้ง 3 ระบบ คือ ระบบ Aerobic ระบบ Anaerobic Alactic ระบบ Anaerobic Lactic (เจริญ กระบวนการรัตน์, 2544) ซึ่งการพัฒนาระบบพลังงานเหล่านี้ จะทำร่างกายทันทันต่อการเกิดกรณีฉุกเฉิน ซึ่งเป็นตัวการของความเมื่อยล้า ร่างกายทันต่อความเมื่อยล้าได้ก็จะทำให้นักกีฬาเร่งความเร็วในขณะที่ทำการแข่งขันและ เร่งแซงคู่ต่อสู้ในภาวะต้นขั้นได้ซึ่ง งานวิจัยนี้ไปสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภา จอมแจ้ง (2543) ได้ศึกษาผลของการออกกำลังกายด้วยปั่นจักรยานแบบ Interval โดยจักรยานวัดงาน และ การเดินบนลู่กอล แบบ Interval ช้า สลับเร็ว ของคนไข้โรคหัวใจเรื้อรัง โดยให้ออกกำลังกายเป็น ระยะเวลา 3 ครั้งต่อสัปดาห์ เมื่อเวลา นาน 5 สัปดาห์ผลปรากฏว่า คนไข้เหล่านี้ สามารถเพิ่มระยะเวลาของการออกกำลังกายได้จาก 14.88 ± 4.32 เป็น 17.64 ± 4.10

ในโปรแกรม Interval ผู้วิจัยได้ทำการสร้างโปรแกรมขึ้นเพื่อทดสอบกับนักกีฬาจักรยานนี้จะเป็น โปรแกรม ฝึก Interval บนลูกกลิ้ง , โปรแกรม Interval Sprint บนทางราบ เพื่อพัฒนาความทนทาน ด้าน แอนแอโรบิก และ โปรแกรม Interval Hill เป็นโปรแกรมที่หนักทำการฝึกซ้อมไม่เกิน 8 ครั้งต่อ 1 วันเป็นการสร้างความแข็งแกร่งให้กับนักกีฬา (ภาคผนวก ก)

การสร้างโปรแกรมฝึกในครั้งนี้ ผลที่ได้คือ ความอดทน ความแข็งแกร่ง ความเร็ว และ ทักษะซึ่งนักกีฬาจักรยานทุกคนจะต้องมีคุณสมบัติเหล่านี้ ไปสอดคล้องกับงานวิจัยของ Laursen และ คณะ ได้ทำการวิจัยเรื่องการฝึกแบบ Interval ที่มีผลต่อความทนทานของนักกีฬาจักรยานผลวิจัยพบว่าการฝึกซ้อมแบบ High Intensity Interval training โดยการทดสอบ 3 วิธีคือ 1) มีการเพิ่มรอบการทดสอบเพื่อวัดจำนวนออกซิเจนที่ใช้ และ วัดพลังงานสูงสุด ใน การออกกำลังกาย 2) ทดสอบเวลาที่ทำให้หมดกำลังโดยวัดจากออกซิเจนสูงสุดที่ใช้ 3) ทดสอบการปั่นจักรยานแบบ Time-Trial เป็นระยะเวลา 40 กิโลเมตร ผลการวิจัยพบว่าการฝึกแบบ High Intensity Interval Training สามารถเพิ่มความทนทานได้มากขึ้น จาก 13.32 ± 3.77 เป็น 15.54 ± 5.14

ข้อเสนอแนะ

1. ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทดสอบเพื่อเปรียบเทียบ ผลของการฝึกก่อนและหลังการเข้าสู่โปรแกรมเท่านั้นถ้ามีการวิจัยครั้งต่อไปควรนำผลการฝึกทั้ง 2 วิธีมาหาค่าความต่าง เพื่อเปรียบเทียบกันในทางสถิติ
2. ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรมีหัวทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเพื่อหาความแตกต่างของทั้ง 2 กลุ่ม
3. ควรเพิ่มระยะเวลาในการฝึกมากขึ้นกว่าเดิม เพราะจะได้ค่าความต่างที่มากกว่า และดีขึ้นกว่าเดิม
4. ใน การศึกษาครั้งต่อไปผู้ฝึกต้องมีการวัดค่าซีพาร์และค่าของ $VO_{2\text{max}}$ เพราะจะทำให้นักกีฬาทราบถึงระดับ ความสามารถของตัวเองว่าพัฒนาเพิ่มขึ้น มากน้อยเพียงใด เพราะการฝึกจะต้องมีการคุณซีพาร์ของตนเองอย่างมีระบบ และเป็นการป้องกันการบาดเจ็บทางด้านกีฬาด้วย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

โปรแกรม Interval ที่ผู้วิจัยสร้างเพื่อทำการฝึกกับนักกีฬาถือว่าประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง เพราะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพกับนักกีฬาจ格ยานในการเพิ่มความเร็วในการปั่นการฝึกแบบ Interval นี้ เป็นโปรแกรมที่ใช้ในการฝึกซ้อมสำหรับนักกีฬาที่มีการฝึกซ้อมมาตรฐานลดลงทั้งปีอย่างต่อเนื่องรวมไปถึงระดับการฝึกซ้อมนี้ต้องอยู่ในชั้นที่นักกีฬาต้องมีความอดทน และความแข็งแกร่งอย่างเพียงพอ ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาสามารถนำโปรแกรมนี้ไปในการฝึกนักกีฬาจ格ยานเพื่อการแข่งขันและเพื่อความเป็นเดิคได้ต่อไป